

Sept. 1947. Franci Franec.
H.Q. Y.R.A.F. (Inspectorate.)
M.E.F.

20.9.44.

Draga mi Ženka.

V početku tega malega pisma, najprej te najljubše pozdravim in govore poljubim na tvoja lepa usta, vedi ljuba ženka da jaz sem pravi in pri dobrem skravlju.

Mnam da i ti ljuba ženka si pravi in pri najboljšem skravlju enako naša Mama i vse ostali.

Če v početku ko sem napisal datum na pismo, spomnim se se, da ta datum came in celo mnogo snaci, v temu dnevu pred etiri meseci, naša sva so bila v najvišjem veselju, v temu dnevu postala smo mož i žena za véno čudljivje.

Koliko prelepih trenutkov je bilo v temu dnevu, koliko krat so naša sva izdrlitela ot velikoga veselja, koliko lepih slik so naša oči v temu dnevu vidle, urte slike so vedno prestavljale Reke mene in uso našo ljubosem.

Ze ot ranege jutra ustili so se ravnj prelepi in nikoli neporebleni trenutki, ljuba ženka se danes use vidim, in usak ta prebit trenutek v mem ushudi neopustivo veselje.

Ju ko je suse počelo odhajati bliscu sije trenutek ko sem postal mož tiste ki ot prvega pogleda sem ljubri, in ki bom ljubri do konca čudljivja.

Ljuba ženka i usoda nam je bila naklonjena, sbrala nam je dan v najlepšem mesecu leta, takrat ko usaka rastlina usakovo novo čudljivje v budi, spomlat, mesci so se disicili usakovstivni rastlin, kadar pticki snova dajo in sebe spomladno pesem, takrat i jaz sem s legeri usta

utrgal, tako lilijs in usadu jo v moje prij toliko ravnevo
sre.

Ita lilijsa hi sem jo utrgal, bla v njegovem punem caktu
ko sem jo jelozu na sre, z souvinnu oivi je pogovorila,
utrinnu et vojili mladenci, edaj boni boja i sveta do groba.

Ne ljuba Zenska si mi pogledamo v naravo, kaj ni vaie
zindujz, zindujz svetlic?

Je daver le vidim ko si stopla k meni usa bela pred
skirjo, sam seli risem vejeu da sem jart tisti hi boni postal
tako sreien, o Zenska kako ubla lepa, saj mi seje edlo et samega
veselja da sre mi ve ne lije.

In ko smo tam pred otvajam tala, ponisku sem pred
zakramentau, o ljuba moja kama saj mi tyustii si per vojzga
blagoslava gem v drugo zindujz, saj ko hi li vidla svetko hi
jolell mene stoji i postala njegov sre, sajkala hi et veselja,
ko sem takrat mislu, a to ko si Bog nam da edruje bo v
bratkem ko boi hi, meji ljubi davori otvila sre, in Ova le pijela
v njegov sre, sam da nam ko takrat tyustila.

In ko sem takrat z mislini se et svoje kame postovu,
obruu se k lili pijen zakrament, potem postem, silko katera
nas je vesala, obruu poglt v boje oi ble so soune, postala
si mi Zena, neveri kolko sem se takrat postu sreian, moja naj
veija selja seje vesivala.

Zenska saj nemorem naprej ti pisat, prvi me je druu
ta spanim, et veselja na to hi je pred stitni mesiamu se
godilo oi mi so pune soui. Opretim na koncam
bodini vedu noena, puneri use tedavie sa tistega hi
ga ljubri in hi si ga et priga pogleda ljubila.

Sprijmi moje vrce, poljubla Lucij Kociček. Traven